

Przez chrzest stałeś się przybytkiem Ducha Świętego, nie wypędzaj Go więc z twego serca przez niegodne życie, nie oddawaj się ponownie w niewolę szatana, bo twoją ceną jest Krew Chrystusa.

RESPONSORIUM

K. Dzisiaj przyszedł do nas z nieba pokój prawdziwy;

W. Dzisiaj cały świat został napełniony niebiańską słodyczą.

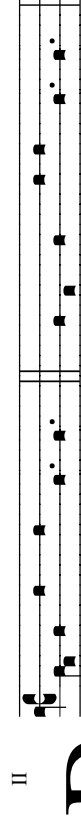
K. Dzisiaj zajaśniał dzień nowego odkupienia, przygotowany od wieków, dzień wiecznego szczęścia.

W. Dzisiaj cały świat został napełniony niebiańską słodyczą.

Módlmy się.

Modlitwa

B OŻE, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób odnowiłeś jego godność, daj nam uczestniczyć w Bóstwie Twójego Syna, który przyjął naszą ludzką naturę. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

ŁOGOSŁAWMY Pa-nu.

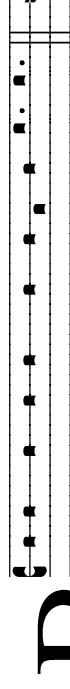
Bogu niech będą dzięki.

OPRACOWANIE NA PODSTAWIE ANTYFONARZA MONASTYCZNEGO (TYNIEC 1988)
ORAZ LITURGII GODZIN (PALLOTINUM 1988); SŁAWOMIR WITKOWSKI, WWW.SCMC.PL

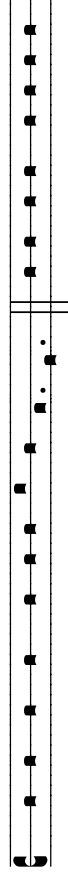
CHORZOWSKI OŚRODEK LITURGICZNY IM. ŚW. BENEDYKTA

WWW.KAMUZO.KATOWICE.PL

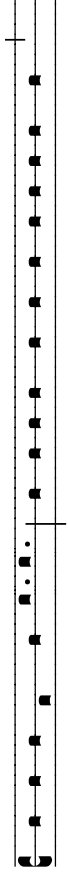
BOŻE NARODZENIE

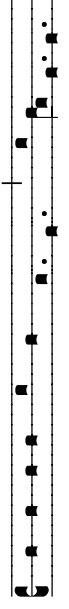
O-ŻE, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu. Chwała Ojcu i Synowi,

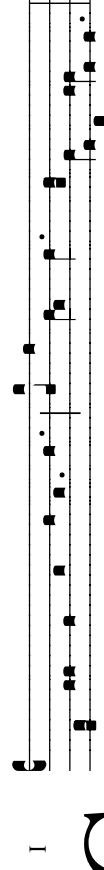

i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze,

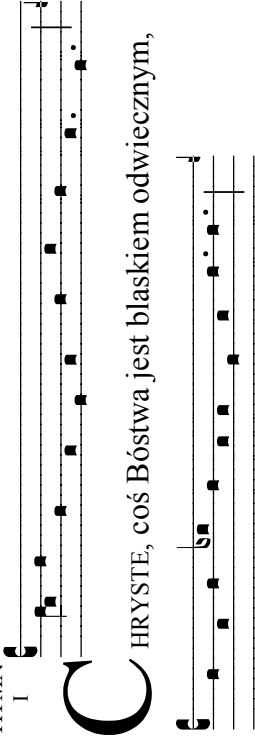
i na wieki wieków. Amen. Al-le-lu-ja.

WEZWANIE

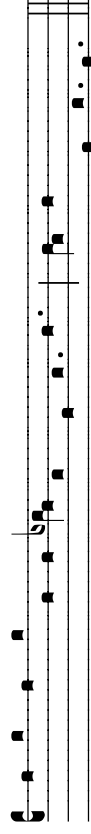
CHRYS-TUS nam się narodził; uwielbiamy Wcielone Słowo.

HYMN

CHRYSSTE, coś Bóstwa jest blaskiem odwiecznym,

Przychodzisz do nas jako światło życia;

Lekiem się stałeś dla ludzi schorzałych, Bramą zbawienia.

Dziś cała ziemia rozbrzmiewa pieśniami
Anielskich chórów, które wielbią Ojca,
Nam zaś zwiastują odnowę i pokój
Pełne wesela.

Synu Przczystej Dziewicy i Matki,
Spoczywasz w żłobie mimo swej wszechmocy;
Spraw, by na świecie uznano Twą władzę,
Jezu najmiłszy.

Rodzisz się, Panie, by niebo dać ludziom,
A jako człowiek jednym z nas się stałeś;
Oświeć umysły i serca pociągnij
Wieżią miłości.

Razem z głosami anielskich zastępów
Radosnym hymnem wysławiamy Boga;
Tobie i Ojcu, i łaski Duchowi
Chwała niech będzie. Amen.

Kazanie św. Leona Wielkiego, papieża (Kazanie I o Narodzeniu Pańskim, 1-3)
Poznaj swoją godność, chrześcijanie

DZISIAJ narodził nam się Zbawiciel, radujmy się, umiłowani!
Nie miejsce na smutek, kiedy rodzi się życie; pierzchnął lęk
przed zagładą śmierci, nastaje radość z obietnicy niekończą-
cego się życia.

Nikogo ona nie omija, wszyscy mają ten sam powód do tego
wesela, bo nasz Pan niweczy grzech i śmierć, a chociaż nikogo nie
znajduje wolnego od winy, to przecież wszystkich przychodzi
wyzwolić. Niech się weseli święty, bo bliski jest palmy zwycięstwa;
niech się raduje grzeszny, bo dane mu jest przebaczenie; niech
powróci do życia poganin, bo do niego jest powołany.

Oto nadeszła pełnia czasu, przewidziana w niezgłębionych
wyrokach Bożych, i Syn Boga przyjmuje na siebie naturę ludzką, by
ją pojednać z jej Stwórcą i przez nią zwyciężyć szatana, jej
zwycięzcę i sprawcę śmierci.

Pan się rodzi, "Chwała na wysokości Bogu" śpiewają radośnie
aniołowie i głoszą "pokój ludziom, których umiłowal". Widzą już
bowiem niebiańską Jerozolimę powstającą ze wszystkich narodów.
Jakże wielką radość powinno dawać nam, ludziom, owo niewysto-
wione dzieło miłości Bożej, skoro ogarnia ona nawet aniołów.

Umiłowani! Dzięki składajmy Bogu Ojcu przez Jego Syna, w
Duchu Świętym, albowiem umiłowal nas i w swym bezgranicznym
miłosierdziu ulitował się nad nami: "Nas, umarłych na skutek wystę-
pków, razem z Chrystusem przywrócił do życia", abysmy się w Nim
stali nowym, odrodzonym stworzeniem.

Porzućmy więc to, czym byliśmy, i nasze dawne uczynki, a sko-
ro przez Wcielenie Syna Bożego zostaliśmy w Nim usynowieni, wy-
rzeknijmy się wszystkiego, co jest tylko ciałem.

Poznaj swoją godność, chrześcijanie! Stałeś się uczestnikiem
Boskiej natury, porzuć więc wyrodne obyczaje dawnego upodlenia
i już do nich nie powracaj. Pomnij, jakiej to Głowy i jakiego Ciała
jesteś członkiem. Pamiętaj, że zostałeś wydarty mocom ciemności
i przeniesiony do światła i królestwa Bożego.

I CZYTANIE

Z Księgi Izajasza proroka

Korzeń Jessego

Iz 11, 1-10

TAK mówi Pan Bóg:

Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzenia. I spocznie na niej Duch Pana, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej.

Nie będzie sądził z pozorów ani wyrokował z pogłosek; raczej rozsądzi sprawiedliwie biednych i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą ust swoich uderzy gwałtownika, technieniem warg uśmierci bezbożnego. Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniami łądźwi. Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z kozłami razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą razem i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedź przestawać będą przyjaźnić, młode ich razem będą wypoczywać. Lew jak wół jeść będzie słomę. Niemowlę igrać będzie na norze kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii.

Zła czynić nie będą ani działać zgubnie na całej mojej świętej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana na podobieństwo wód, które wypełniają morze.

To się stanie owego dnia: Korzeń Jessego stać będzie na znak dla narodów. Do niego ludy przyjdą z modlitwą i sławne będzie miejsce jego spoczynku.

RESPONSORIUM

K. Dzisiaj raczył nam się narodzić z Dziewicy Król niebios, aby zgubionego człowieka przyprowadzić z powrotem do królestwa niebieskiego.

W. Radują się chóry aniołów, ponieważ ludziom zajaśniało wieczne zbawienie.

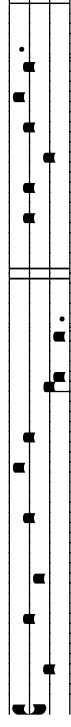
K. Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom, których umiłował.

W. Radują się chóry aniołów, ponieważ ludziom zajaśniało wieczne zbawienie.

Ant. 1
VIII c

P

AN rzekł do mnie: * Tyś jest moim Synem,

Ja dzisiaj zrodziłem Ciebie.

Psalm 2

DLACZEGO się burzą narody, * czemu ludy żywią daremne zamysły?

Buntują się królowie ziemi † i władcy wraz z nimi spiskują * przeciw Panu i Jego Pomazańcowi:

"Stargajmy ich pęta, * a więzy precz odrzućmy od siebie!"

Śmieje się Ten, który mieszka w niebie, * Pan się z nich naigrawa,

A potem do nich mówi w gniewie swoim * i w swej zapalczywości wzbudza w nich trwogę:

"Oto Ja ustanowiłem swego Króla * na Syjonie, świętej górze mojej".

Wyrok Pański ogłoszę: † On rzekł do mnie: "Tyś jest moim Synem, * Ja dzisiaj zrodziłem Ciebie.

Żądam, a dam Ci w dziedzictwo narody * i krańce ziemi w posiadanie Twoje.

Żelazną różgą będziesz nimi rządził, * skruszysz ich jak gliniane naczynie".

A teraz, królowie, zrozumcie, * nauczcie się, sędziowie ziemi:

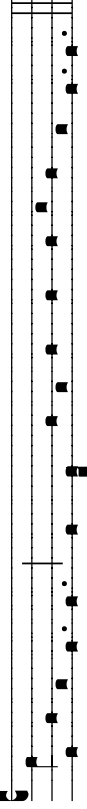
Służcie Panu z bojaźnią, * z drżeniem całujcie Mu stopy,

Bo jeśli gniewem zapłonie, wejdziecie na drogę zagłady, † gdyż gniew Jego prędko wybuchy. * Szczęśliwi wszyscy, którzy Mu ufają.

Chwała Ojcu.

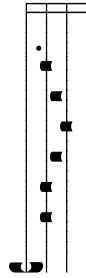
Ant. 2

I a

J

AK Oblubieniec * Pan wychodzi ze swej weselnej komnaty.

Psalm 19 A, 2-7

NIEBIOŚA głoszą chwałę
Boga, * dzieło rąk Jego
obwieszczą nieboskłon.

Dzień opowiada dniowi, * noc
nocy wiadomość przekazuje.

Nie są to słowa ani nie jest to
mowa, * których by dźwięku nie
usłyszano.

Ich głos się rozchodzi po całej
ziemi, * ich słowa aż po krańce
świata.

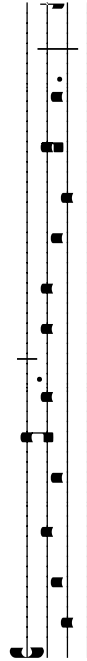
Tam słońcu namiot postawił, †
a ono jak oblubieniec wychodzi
ze swej komnaty, * cieszy się jak
siłacz ruszający do biegu.

Ono wchodzi na krańcu nieba
† i biegnie aż po drugi kraniec, *
a nic przed jego żarem sie nie
schroni.

Chwała Ojcu.

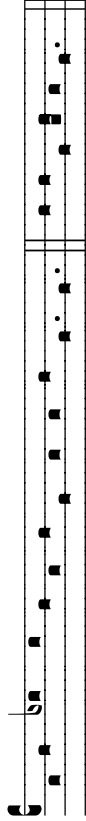
Ant. 3

V I F

N

AJPIEKNIJSZY jesteś spośród synów ludzkich, *

przeto Bóg pobłogosławił Tobie na wieki,

Psalm 45

ZMEGO serca płynie piękne
słowo, † pieśń moją śpie-
wam królowi, * język mój jest
jak ryлец biegłego pisarza.

Najpiękniejszy jesteś spośród
synów ludzkich, † wdzięk się
rozlał na twoich wargach, *
przeto Bóg pobłogosławił tobie
na wieki.

Przypasz do biodra swój
miecz, mocarzu, * chlubę twoją
i ozdobę.

Wstąp szczęśliwie na rydwan †
w obronie wiary, prawa i ubo-
gich, * a twoja prawica niech ci
wskaże wielkie czyny.

Two ostre strzały trafiają w
serce wrogów króla, * ludy
padają przed tobą.

Tron Twój, Boże, trwa na
wieki, * berłem sprawiedliwym
berło Twego królestwa.

Miłujesz sprawiedliwość,
wstrętne ci bezprawie, † dlatego
Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie *
olejkiem radości hojniej niż
równych ci losom.

Two szaty pachną mirrą, kasją
i aloesem, * z pałaców z kości
stoniowej cieszy cię dźwięk lutni.

Córki królewskie wychodzą
na spotkanie z tobą, * królowa w
złocie z Ofiru stoi po twojej
prawicy.

Postuchaj, córko, spójrz i na-
kłoń ucha, * zapomnij o swym
ludzie, o domu swego ojca.

Król pragnie twego piękna, *
on twoim panem, oddaj mu
pokłon.

Oto córka Tyru zbliża się z da-
rami, * moiżni narodów szukają
twoich względów.

Córa królewska wchodzi pełna
chwały, * w złotogłów odziana.

W szacie wzorzystej do króla
ją prowadzą, * za nią przywodzą
do ciebie dziewice, jej drużny.

Wiodą je z radością i w unie-
sieniu, * wkraczają do królew-
skiego pałacu.

Synowie twoi zajmą miejsce
twoich ojców, * ustanowisz ich
książętami na całej ziemi.

Przez wszystkie pokolenia
upamiętnię twe imię, * dlatego na
wieki sławić cię będą narody.

Chwała Ojcu.

K. Słowo ciałem się stało, alleluja.

W. I zamieszkało między nami, alleluja.